Κόσμια και... μη

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

Το πολιτικό σκηνικό στην Αυστραλία

Αν την περασμένη Παρασκευή ακούσατε κραυγή ανακούφισης, ήταν από τον αρχηγό τής αξιωματικής αντιπολίτευσης, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, όταν οι δύο ανεξάρτητοι γερουσιαστές ψήφισαν με τους Πράσινους και την κυβέρνηση για να θάψουν τις εργασιακές σχέσεις των Χάουαρντ και Κοστέλο. Ο κ. Τέρνμπουλ, όπως και ο προηγούμενος ηγέτης των Λίμπεραλ, Δρ Μπρένταν Νέλσον, είχαν δηλώσει προ πολλού ότι η κυβέρνηση Ραντ είχε λαϊκό έρεισμα να καταργήσει αυτό το απεχθές νομοσχέδιο που πλήρωσαν ακριβά οι Λίμπεραλ στις εκλογές τού 2007.

Αλλά όταν η κυβέρνηση Ραντ παρουσίασε το δικό της νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις, κάποιοι Λίμπεραλ με επικεφαλής τον Πίτερ Κοστέλο, τον "σιδηρολοστό" Νέλσον Τάκι και άλλα λουλούδια τού νεοφιλελευθερισμού εναντιώθηκαν με το γνωστό παραμύθι ότι "θα χάνονταν θέσεις εργασίας" και ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ αναγκάστηκε να υιοθετήσει τις ακραίες θέσεις επειδή υπάρχει η δαμόκλειος σπάθη του Κοστέλο πάνω από το κεφάλι του.

Τελικά, με τη βοήθεια των δύο ανεξάρτητων γερουσιαστών, η αντιπολίτευση έκανε στη Γερουσία μόνο μια ανώδυνη και ασήμαντη αλλαγή στο νομοσχέδιο, ανεβάζοντας από 15 σε 20 τον αριθμό υπαλλήλων που πρέπει να έχει μια επιχείρηση για να θεωρείται "μικρή". Η οποία, σύμφωνα με τη νέα νομοθεσία θα έχει δικαίωμα να απολύσει χωρίς δικαιολογία έναν υπάλληλο στον πρώτο χρόνο μετά την πρόσληψή του.

Η αλλαγή δεν ήταν μόνο ανώδυνη και ασήμαντη, αλλά και λογική, αφού δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν "μεγάλη" μια επιχείρηση με 20 ή και 30 υπαλλήλους. Ομως η κυβέρνηση κράτησε σκληρή στάση, αδικαιολόγητα για πολλούς και όταν το νομοσχέδιό της επέστρεψε στη Βουλή με την μικρή αλλαγή το απέρριψε και το επέστρεψε στην Γερουσία.

Εκεί, η αντιπολίτευση και προπαντός ο κ. Τέρνμπουλ βρέθηκαν προ σοβαρού διλήμματος: Αν απέρριπταν για δεύτερη φορά το νομοσχέδιο, η κυβέρνηση μπορούσε να διαλύσει το Κοινοβούλιο και να κηρύξει εκλογές με κύριο θέμα τις εργασιακές σχέσεις.

Οι Πράσινοι και ο πολύ καλός ομογενής γερουσιαστής, Νίκος Ξενοφών, δεν ανησυχούσαν από μια τέτοια προοπτική επειδή θα επανεκλεγούν, αλλά ο γερουσιαστής Στιβ Φίλντινγκ τού κόμματος Πρώτα η Οικογένεια και ο κ. Τέρνμπουλ είχαν κάθε λόγο να ψηφιστεί το κυβερνητικό νομοσχέδιο.

Ο Φίλντινγκ θα χάσει τη θέση του στη Γερουσία όποτε και αν γίνουν εκλογές, αλλά ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ το τελευταίο πράγμα που θα ήθελε είναι να πάει σε εκλογές με την κατηγορία ότι θέλει να αναστήσει τις εργασιακές σχέσεις των Χάουαρντ και Κοστέλο. Γι' αυτό ακούσατε την κραυγή ανακούφισης, όταν η κυβέρνηση πέρασε αναλλοίωτο το νομοσχέδιό της.

Ενός κακού, όμως, μύρια έπονται και οι Λίμπεραλ – Εθνικοί υπέστησαν μια μεγαλύτερη ήττα στις εκλογές στο Κουίνσλαντ το περασμένο Σαββάτο.

Παρόλο που οι Εργατικοί κυβερνούν εκεί 11 χρόνια, παρόλα τα προβλήματα στο σύστημα υγείας, παρά την οικονομική ύφεση που έπληξε την μέχρι χθες ανθούσα οικονομία της πολιτείας και παρά τις προβλέψεις των ΜΜΕ ότι η πρέμιερ Αννα Μπλάι θα έχανε τις εκλογές, οι Εργατικοί θριάμβευσαν, έστω με απώλεια μερικών βουλευτικών εδρών.

Το ερώτημα που γεννιέται είναι αν οι Λίμπεραλ μπορούν να κερδίσουν τις εθνικές εκλογές αν γίνουν τώρα ή σε 20 περίπου μήνες. Η απάντηση είναι αρνητική επειδή η συντηρητική παράταξη αρνείται να ακολουθήσει τον αρχηγό της. Δεν είναι δυνατόν να έχει έναν επίσημο αρχηγό και έναν ανεπίσημο στα πίσω έδρανα που τον υπονομεύει κάθε ημέρα.

Ο Συνασπισμός δεν πρόκειται να κερδίσει τις εκλογές αν δεν αποτάξει τον σατανά του χρεοκοπημένου νεοφιλελευθερισμού που με πάθος στήριζε το δίδυμο Χάουαρντ – Κοστέλο. Το πρόβλημα είναι ότι αυτή εξτρεμιστική μερίδα τού Συνασπισμού έχει πιστέψει ότι η ευημερία των δέκα χρόνων πριν ξεσπάσει η παγκόσμια οικονομική κρίση ήταν δημιούργημα τής ευφυίας τους και τού νεοφιλελευθερισμού, αλλά όχι των πελατών μας που πλήρωναν σε τιμές ρεκόρ τα μεταλλεύματα που τους πουλούσαμε. Τα δισεκατομμύρια δολάρια που αποθήκευσε ο Συνασπισμός δεν ήταν προϊόν τής ευφυίας τού Χάουαρντ και τού Κοστέλο, αλλά τής δίψας στο εξωτερικό για τις πρώτες ύλες που διαθέτει άφθονες η τυχερή Αυστραλία.

Ο λαός δεν είναι κουτός, τα γνωρίζει όλα αυτά, όπως γνωρίζει ότι η οικονομική ύφεση που έπληξε τη χώρα μας δεν είναι δημιούργημα τής κυβέρνησης Ραντ και στην πλειοψηφία του συμφωνεί με τα μέτρα για την αντιμετώπισή της, όπως συμφώνησε ο πρόεδρος Ομπάμα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ, ελπίζει ότι η επιδείνωση τής οικονομικής ύφεσης και η αύξηση τού ποσοστού ανεργίας στο 10% θα τον βοηθήσουν να γίνει πρωθυπουργός. Ομως και αν συμβούν αυτά, ο Συνασπισμός θα χάσει τις επόμενες εκλογές αν υιοθετήσει τις αντιεργατικές και αντιλαϊκές πολιτικές τού Κοστέλο. Αλλωστε, ακόμη και αν η ανεργία κάνει το άλμα στο 10%, δεν πρέπει να μάς διαφεύγει το γεγονός ότι το 90% των Αυστραλών θα έχουν εργασία, θα πληρώνουν τα μικρότερα επιτόκια για πολλά χρόνια, θα μπορούν να αγοράσουν το πρώτο σπίτι με τη βοήθεια κρατικών επιδομάτων και θα βλέπουν να κατασκευάζονται τα έργα υποδομής που αμέλησε ο Συνασπισμός, σχολεία, δρόμους, νοσοκομεία κλπ.

Αν ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ νομίζει ότι θα κερδίσει τις επόμενες εκλογές μειώνοντας τους φόρους των πλουσίων και ενθαρρύνοντας τις απολύσεις εργαζομένων, έχω νέα γι' αυτόν και είναι όλα άσχημα...

* Τα λόμπι μας

Στην Αυστραλία τόλμησε να μιλήσει για την Ποντιακή γενοκτονία και δέχθηκε έντονη φραστική επίθεση στη Γερουσία, ο υπουργός Δικαιοσύνης Νότιας Αυστραλίας, Μάικλ Άτκινσον, ο οποίος άκουσε τον ομοσπονδιακό γερουσιαστή Λόρι Φέργκιουσον να του μεταφέρει τα παράπονα του Τούρκου Πρέσβη.

Ο κ. Φέργκιουσον στην ομιλία του είπε πως "μιλάμε για πράγματα που έγιναν πριν εκατό χρόνια και δηλητηριαζόμαστε. Βιαιότητες τότε έγιναν από όλους. Σήμερα η Τουρκία είναι φίλη μας και έχουμε άριστες σχέσεις".

Απορώ πώς κάποιος δεν ρώτησε τον κ. Φέργκιουσον αν πρέπει να "δηλητηριαζόμαστε" και με τις συνεχείς αναφορές στο Ολοκαύτωμα, αφού και η Γερμανία είναι φίλη μας και έχουμε άριστες σχέσεις. Αλλά ποιός θα τα πει αυτά στον κ. Φλέργκιουσον; Το λόμπι μας; Αυτό μόνο βραβεία μοιράζει για να... φωτογραφίζεται.

Στην Αμερική, εξάλλου, "μη φιλική ενέργεια των ΗΠΑ θεωρεί η Λευκωσία θα θεωρήσει τυχόν συνάντηση στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ της ΥΠΕΞ Χίλαρι Κλίντον με τον Τουρκοκύπριο ηγέτη Ταλάτ, καθώς και τυχόν συνάντηση του Ταλάτ με τον σύμβουλο Εθνικής Ασφάλειας Τζέιμς Τζόουνς στον Λευκό Οίκο". Η τουρκική πλευρά είναι βέβαιο ότι θα εκμεταλλευτεί την επίσκεψη του Τουρκοκύπριου ηγέτη στην Ουάσιγκτον, για να ενισχύσει τις διχοτομικές θέσεις της στο Κυπριακό.

Το ελληνοκυπριακό λόμπι στις ΗΠΑ τί κάνει; Φέρτε πίσω τον μίστερ Αθενς και τον... Μανάτο!

* Αυτοκίνητο που καίει νερό

Το 2001 ο κ. Γιώργος Λάγιος σε συνεργασία με επιστημονική ομάδα κατασκευάζει το πρώτο υβριδικό δίκυκλο στον κόσμο, που λειτουργεί όχι με βενζίνη, αλλά με υδρογόνο. Ενώ δύο χρόνια αργότερα και έπειτα από πειράματα και συνδυασμούς στο ερευνητικό εργαστήριο, κατάφεραν να τελειοποιήσουν το αυτοκίνητο που θα διανύει αποστάσεις με μοναδικό καύσιμο το... νερό. Πώς λειτουργεί:

Σε μια συσκευή, η οποία αποτελείται από ένα φωτοβολταϊκό πάνελ και μια συσκευή ηλεκτρόλυσης του νερού, ο ενδιαφερόμενος θα βάζει ένα ποτήρι νερό, το οποίο με τη βοήθεια της ηλιακής ενέργειας θα διασπάται στα δύο στοιχεία του (οξυγόνο και υδρογόνο). Το οξυγόνο θα απελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα, ενώ το υδρογόνο θα αποθηκεύεται σε μικρές φιάλες, οι οποίες στη συνέχεια θα τοποθετούνται στο αυτοκίνητο, καθώς θα είναι η κινητήρια δύναμη.

* Καλόο!

Ο Κώστας και η Άννα ήταν κι οι δυο ασθενείς σε ψυχιατρική κλινική. Μια μέρα κι ενώ περπατούσαν δίπλα στην πισίνα της κλινικής, ο Κώστας χωρίς κανέναν απολύτως λόγο, πηδάει στα άπατα. Βυθίζεται στον πυθμένα της πισίνας και μένει εκεί. Αμέσως η Άννα πηδάει για να τον σώσει. Κολυμπάει μέχρι τον πυθμένα, σέρνει τον Κώστα έξω από την πισίνα και τον πηγαίνει στο δωμάτιό του.

Όταν ο διευθυντής της κλινικής μαθαίνει για την ηρωική πράξη της Άννας, δίνει αμέσως εντολή να της δοθεί εξιτήριο, κρίνοντας πως έχει επανακτήσει την ψυχική της ισορροπία. Πάει λοιπόν στην Άννα και της λέει:

«Έχω καλά κι άσχημα νέα. Τα καλά νέα είναι ότι φεύγεις από εδώ,

γιατί αντέδρασες πολύ λογικά σε μια κρίση. Τα άσχημα νέα είναι ότι ο Κώστας, που έσωσες, κρεμάστηκε στο μπάνιο με τη ζώνη της ρόμπας του, αμέσως μετά από τη διάσωσή του. Λυπάμαι, αλλά είναι νεκρός».

Και η Άννα απαντά:

«Δεν κρεμάστηκε μόνος του. Εγώ τον έβαλα εκεί για να στεγνώσει. Πότε φεύγω;».